

- a) dla emeryta — 440 zł miesięcznie,
- b) dla emerytowanego pracownika nauki — 660 zł miesięcznie,
- c) dla wdowy — 220 zł miesięcznie,
- d) dla wdowy po pracowniku nauki — 330 zł miesięcznie,

wysokość zaopatrzenia emerytalnego ustala się w kwotach wyżej podanych.

§ 5. Wysokość zasiłku przewidzianego w art. 8 i 9 ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. Nr 42, poz. 304) oraz w art. 9 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o zniesieniu odrębnych systemów emerytalnych dla pracowników b. związków samorządu terytorialnego oraz ich przedsiębiorstw i zakładów (Dz. U. Nr 44, poz. 407) wynosi:

- a) dla emeryta — 140 zł miesięcznie,
- b) dla wdowy — 93 zł miesięcznie,
- c) dla sierot — kwotę równą zasiłkowi przysługującemu sierotom w myśl przepisów o ubezpieczeniu rodzinnym,
- d) dla dzieci emeryta — kwotę równą zasiłkowi przysługującemu na dzieci w myśl przepisów o ubezpieczeniu rodzinnym.

§ 6. Jeżeli w wyniku obliczenia zaopatrzenia emerytalnego (zasiłku) przypadają do wypłaty końcówka w groszach, to do 49 gr zaokrągla się w dół, zaś ponad 49 gr w górę do pełnego złotego.

§ 7. 1. Emerytom (wdowom, sierotom) b. związków samorządu terytorialnego oraz ich przedsiębiorstw i zakładów, którzy nie zostali jeszcze zaszeregowani przez prezydium rad narodowych i na skutek tego zaopatrzenia emerytalne wypłaca im Zakład Ubezpieczeń Społecznych na zlecenie tych prezydium, zaopatrzenia te wypłaca się w dotychczasowej wysokości, przy zastosowaniu jednak przepisów § 3 rozporządzenia.

2. Podwyżka zaopatrzenia emerytalnego dla tych osób przypadająca do wypłaty od dnia 4 stycznia 1953 r. w myśl zasad niniejszego rozporządzenia nastąpi przy dokonaniu dla nich wymiaru zaopatrzenia na podstawie prawomocnej decyzji o zaszeregowaniu, wydanej w trybie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1951 r. w sprawie zaszeregowania osób, które pobierały lub pobierały uposażenie emerytalne z funduszków samorządowych, do odpowiednich grup uposażenia (Dz. U. Nr 13, poz. 100).

§ 8. Wyrównanie podwyżki za miesiąc styczeń 1953 r. wynosi 90% podwyżki miesięcznej.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1949 r. w sprawie wysokości zaopatrzeń emerytalnych i zasiłków (Dz. U. Nr 42, poz. 314).

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 4 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

22

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 stycznia 1953 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek przejętych na własność Państwa.

Na podstawie art. 8 ust. 9 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o przejęciu aptek na własność Państwa (Dz. U. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek przejętych na własność Państwa (Dz. U. Nr 15, poz. 92) wprowadza się następujące zmiany:

§ 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Renta dla osób, które nie posiadają majątku podlegającego podatkowi od nieruchomości lub gruntowemu ani źródeł przychodu podlegających podatkowi obrotowemu bądź dochodowemu, wynosi 185 zł, a dla innych osób — 123 zł miesięcznie.

2. Rentę przysługującą osobom będącym farmaceutami zwiększa się o dodatek w kwocie 21 zł, jeżeli samodzielnie kierowały apteką przez okres do 10 lat, w kwocie 41 zł, jeżeli wykonywały te czynności przez okres do 20 lat, a w kwocie 62 zł, jeżeli wykonywały te czynności przez okres dłuższy. Dodatek ten wchodzi do podstawy wymiaru renty wdowiej i sieroczej.”

§ 2. Za miesiąc styczeń 1953 r. należy wypłacić wyrównanie w wysokości 90% podwyżki miesięcznej.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 4 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

23

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 stycznia 1953 r.

w sprawie obowiązku uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy na rok 1953.

Na podstawie art. 3 i 10 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się dla podatników podatku gruntowego obowiązek uiszczenia zaliczki na podatek gruntowy na rok 1953 bez wezwania organu finansowego.

2. Wysokość zaliczki określonej w ust. 1 wynosi 50% kwoty wymiaru podatku gruntowego ustalonego za rok 1952, po zastosowaniu ulg wynikających z art. 11 ust. 1—5 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 38, poz. 233 i z 1952 r. Nr 32, poz. 215) oraz rozporządzenia Ministra Finansów

z dnia 14 lipca 1952 r. w sprawie obniżenia podatku gruntowego dla członków zrzeszeń uprawy ziemi (Dz. U. Nr 32, poz. 222).

3. Dla podatników, dla których obowiązek podatku w podatkowym gruntowym powstał w dniu 1 stycznia 1953 r. z tytułu objęcia w posiadanie gospodarstwa rolnego lub ustania okoliczności uzasadniających zwolnienie od podatku, podstawę obliczenia zaliczki stanowi kwota podatku gruntowego, która byłaby ustalona z posiadane-go gospodarstwa według zasad obowiązujących w 1952 r., gdyby podatnik był w tym roku posiadaczem tego gospodarstwa lub nie korzystał ze zwolnienia od podatku.